

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

(Обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 26 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 10 от 2018 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 48 от 2018 г.; изм. и доп., бр. 55 и 77 от 2018 г., бр. 7, 17, 34 и 58 от 2019 г., бр. 60 и 85 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 22, 56 и 62 от 2022 г., бр. 48, 67 и 84 от 2023 г. и бр. 18, 19, и 33 от 2024 г.)

§ 1. Член 12 се изменя така:

„Чл. 12. (1) Органите на МВР издават български лични документи с променени основни данни на служителите от специализираното звено за осигуряване и прилагане на разследване чрез служител под прикритие при условия и по ред, определени с наредба на министъра на вътрешните работи и министъра на регионалното развитие и благоустройството.

(2) Въз основа на международни договори, по които Република България е страна или сключено споразумение за всеки отделен случай и на принципа на взаимността, документи по ал. 1 се издават при същите условия и ред на служители от аналогични партньорски звена.“

§ 2. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) точка 3 се изменя така:

„3. наблюдение на държавната граница и прилагане на компенсирани мерки;“

б) създава се т. 11:

„11. специфична охранителна дейност за участие в мерките за постигане на летищна сигурност в обществените зони и периметъра на летищата.“

2. В ал. 3 след думите „по ал. 2, т. 1-5“ се добавя „и 11“.

§ 3. В чл. 39 се създават ал. 10 и 11:

„(10) Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ упражнява правомощията на компетентен орган по чл. 12, параграф 1, букви „а“ - „г“ от Регламент (ЕС) 2021/784 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2021 година относно справянето с разпространението на терористично съдържание онлайн (ОВ, L 172 от 17 май 2021 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2021/784“, и е националната точка за контакт съгласно чл. 12, параграф 2 от същия Регламент.

(11) Във връзка с правомощията си по ал. 10 ГДБОП ежегодно изготвя доклад съгласно чл. 8 от Регламент (ЕС) 2021/784, който публикува на интернет страницата на МВР, и доклад съгласно чл. 21 от Регламент (ЕС) 2021/784, който изпраща до Европейската комисия в срок до 31 март.“

§ 4. В чл. 43а, ал. 3 след думите „Шенгенската информационна система (ШИС)“ се поставя запетая и се добавя „е единно звено за контакт за обмен на информация между компетентните правоприлагащи органи на държавите членки за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на престъпления“.

§ 5. В чл. 50а, ал. 1 се създава т. 7:

„7. осъществява функциите на национално звено за контакт за обмен на информация и данни за ДНК профили, дактилоскопични данни, лицеви изображения и данни от полицейската регистрация на лица с компетентните органи на държавите членки.“

§ 6. В чл. 57 се създава ал. 3:

„(3) Дейността на полицейските органи се основава на принципите на оперативната независимост и се ръководи от законите и при спазване на чл. 3“.

§ 7. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 2 -5 се изменят така:

„(2) Личните данни на лицата с полицейска регистрация се обработват за целите на оперативно-издирвателната дейност и дейността по разследване на престъпления, при което се извършват оперативни анализи, автоматизирани проверки и сравнения с други данни от информационните фондове на министерството и автоматизирано търсене и обмен на данни с компетентните органи на държавите членки и Европол чрез рамката Прюм II на Европейския съюз.

(3) При полицейската регистрация полицейските органи могат да обработват всички или някои от категориите личните данни:

1. данните по чл. 18 от Закона за българските лични документи;
2. данните по т. 1, дактилоскопични данни, снимки и лицеви изображения на лицата, привлечени като обвиняеми за извършени престъпления, наказуеми с лишаване от свобода;
3. данните по т. 1, дактилоскопични данни, снимки, лицеви изображения и генетични данни - образци за ДНК профил на лицата, привлечени като обвиняеми за извършени престъпления по глава първа, втора, пета и единадесета от Особената част на Наказателния кодекс или представляващи особено тежък случай или опасен рецидив или за друго престъпление, с което е причинена смърт.

(4) Дактилоскопичните данни на лицата с полицейска регистрация се обработват и за целите на изпълнението на Регламент (ЕС) 2019/816 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за създаване на централизирана система за установяване на държавите членки, разполагащи с информация за присъди срещу граждани на трети държави и лица без гражданство (ECRIS-TCN), с цел допълване на Европейската информационна система за съдимост и за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1726 . (Обн. Л ОВ. бр.135 от 22 май 2019 г.).

Предоставянето на достъп до съответния автоматизиран информационен фонд на МВР на Централното бюро за съдимост при Министерството на правосъдието става по ред, определен със съвместна инструкция на министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

(5) Лицата са длъжни да оказват съдействие и да не възпрепятстват полицейските органи при извършване на действията по ал. 3. При отказ на лицето, действията по ал. 3, т. 3 се извършват с разрешение на съдия от съответния първоинстанционен съд, на който е подсъдно престъплението от общ характер, за което е привлечено като обвиняем.“

2. В ал. 6:

а) създава се нова т. 5:

„5. спрямо лицето са приложени възпитателни мерки по чл. 61 от Наказателния кодекс;“;

б) досегашната т. 5 става т. 6 и се изменя така:

„6. лицето е починало, но не по-рано от 3 години от датата на извършване на регистрацията. В този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.“.

3. Създават се нови ал. 7, 8 и 9:

„(7) Полицейската регистрация на лица, осъдени с влязла в сила присъда, се сема след изтичане на:

1. 12 години от изтичане на давността по чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс за извършено тежко умишлено престъпление;

2. 8 години от изтичане на давността по чл. 81, ал. 3, във връзка с чл. 80 от Наказателния кодекс в останалите случаи.

(8) В случаите на ал. 7, когато лицето не е изтърпяло или изпълнило наложеното му с влязла в сила присъда наказание, полицейската регистрация не се сема, независимо от изтичане на срока по чл. 82, ал. 4 от Наказателния кодекс.

(9) За наличието на обстоятелствата по ал. 6 - 8 и за преразглеждане на необходимостта от по-нататъшно съхранение на данните в рамките на сроковете по ал. 7 за постигане на целите на обработването се извършват периодични служебни проверки.

4. Досегашната ал. 7 става ал. 10.

§ 8. В чл. 71 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. чужденец е влязъл не по законоустановения ред или е незаконно пребиваващ в Република България.“

2. Създават се нови ал. 3 - 6:

„(3) За целите на установяване на самоличността, полицейските органи могат да извършват търсене в общото хранилище на данни за самоличност (ОХДС) съгласно Регламент (ЕС) 2019/817 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 година за създаване на рамка за оперативна съвместимост между информационните системи на ЕС в областта на границите и визите и за изменение на регламенти (ЕО) № 767/2008, (ЕС)2016/399, (ЕС) 2017/2226, (ЕС) 2018/1240, (ЕС) 2018/1726 и (ЕС) 2018/1861 на Европейския парламент и на Съвета и на решения 2004/512/ЕО и 2008/633/ПВР на Съвета (наричан за краткост Регламент (ЕС) 2019/817 (ОВ, L 135, 22.5.2019 г., стр. 27-84) и Регламент (ЕС) 2019/818 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 година за създаване на рамка за оперативна съвместимост между информационните системи на ЕС в областта на полицейското и съдебното сътрудничество, убежището и миграцията и за изменение на регламенти (ЕС) 2018/1726, (ЕС) 2018/1862 и (ЕС) 2019/816 (наричан за краткост Регламент (ЕС) 2019/818 (ОВ, L 135, 22.5.2019 г., стр. 85-135).

(4) Търсенето в ОХДС се извършва при условията на чл. 20, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/817 и Регламент (ЕС) 2019/818, като се използват сметите в присъствието на лицето, чиято самоличност се установява при процедурата по идентификация на биометрични данни - пръстови отпечатъци и портретна снимка. Тези търсения не се извършват за лица под 12-годишна възраст, освен когато това е в защита на най-добрия интерес на детето съгласно Закона за закрила на детето.

(5) За установяване на самоличността на неизвестни лица, които не могат сами да установят своята самоличност или на неидентифицирани тленни останки при природно бедствие, произшествие или терористично нападение полицейските органи могат да извършват търсене в ОХДС с биометричните данни на тези лица.

(6) За целите на оперативно-издирвателната дейност по чл. 8, ал. 3, т. 3, полицейските органи могат да извършват автоматизирани търсения чрез използване рамката Прюм II на Европейския съюз.“.

3. Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 7 и 8.

§ 9. В чл. 90 думите „по чл. 14, ал. 2, т. 8“ се заменят с „по чл. 14, ал. 2, т. 3 и 8“.

§ 10. В глава пета, Раздел II се изменя така:

„Раздел II.

Обмен на информация или данни с компетентните правоприлагащи органи на държави членки на Европейския съюз, с цел предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления

Чл. 108. (1) По реда на този раздел чрез единното звено за контакт в МВР се осъществява обмен на информация с компетентните правоприлагащи органи на държавите членки за целите на предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления, доколкото не е предвиден специален ред съгласно законодателството на Съюза.

(2) Прилагането на този раздел не създава задължение за:

1. придобиване на информация чрез принудителни мерки;
2. събиране и съхранение на информация единствено с цел да се предоставят на компетентните органи на други държави членки.

3. предоставяне на информация, която да се използва като доказателство в съдебни производства.

(3) Придобитата информация може да се използва като доказателство в съдебни производства само с предварително разрешение на предоставилата я страна.

(4) Единното звено за контакт в МВР и компетентните правоприлагащи органи използват получената информация при спазване на определените от предоставящата държавата членка условия.

Чл. 109. (1) Министерството на вътрешните работи чрез единното звено за контакт може да предоставя:

1. информация от информационните фондове на министерството;
2. информация, получена от други държавни органи или органи на местното самоуправление, от юридически или физически лица.

(2) Обменът на информация с компетентните правоприлагащи органи на държавите членки се извършва при спазване на условията и реда за достъп до тях съгласно действащото законодателство и международните договори, по които Република България е страна, както и при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация и изискванията за защита на личните данни.

(3) Категориите предоставяни лични данни за отделните категории субекти на данни са ограничени до определените в раздел Б от приложение II към Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол) и за замяна и отмяна на решения 2009/371/ПВР, 2009/934/ПВР, 2009/935/ПВР, 2009/936/ПВР и 2009/968/ПВР на Съвета

(Обн. L ОВ. бр.135 от 24 май 2016 г.) и са необходими и пропорционални за постигането на целта на искането.

(4) Информация, получена от друга държава членка или от трета държава, се предоставят от МВР след изрично писмено съгласие на държавата, която ги е предоставила.

(5) Когато искането е за предоставяне на информация по ал. 1, т. 2, МВР отправя запитване до съответния компетентен държавен орган, орган на местното самоуправление, юридическо или физическо лице. Те са длъжни да предоставят в срок исканата информация, освен когато затова е предвиден специален ред.

Чл. 110. Искания за информация се подават до единното звено за контакт на друга държава членка, когато са налице основания да се счита, че:

1. исканата информация е необходима и пропорционална за постигане на целите по чл. 108, ал. 1;

2. исканата информация е налична за съответната друга държава членка.

Чл. 111. Искането за предоставяне на информация до единното звено за контакт на държава членка се изготвя на един от официалните езици, нотифицирани от съответната друга държава членка за целите на обмена на информация и съдържа:

1. подробно описание на информацията, чието предоставяне се иска;

2. целта, за която се изисква информацията, посочване на фактите и престъплението, послужило за основание на искането;

3. причини, поради които се счита, че исканата информация е налична в замолената държава членка;

4. връзката между целта и лицето, за което се отнася информацията;

5. мотиви, обосноваващи случаите на спешност на искането за предоставяне на информация;

6. ограничения върху използването на информацията, която се съдържа в искането, за цели, различни от тези, за които е подадено искането.

Чл. 112. Спешни искания за информация могат да бъдат подавани, когато от всички относими факти и обстоятелства по конкретния случай, може да се счете, че информацията или данните са необходими за:

1. предотвратяването на непосредствена и сериозна заплаха за националната сигурност;

2. предотвратяване на непосредствена заплаха за живота или физическата неприкосновеност на дадено лице;

3. предприемане на ограничителни мерки, включващи задържане на лице;

4. предотвратяването, разкриването или разследването на престъпления, за които предоставянето на конкретната информация или данните имат съществено значение и непредоставянето им в срок би поставил в риск тяхната актуалност .

Чл. 113. (1) Предоставянето на информация въз основа на искане на компетентен орган на държава членка се извършва в следните срокове:

1. осем часа - при спешно искане за информация, налична в информационните фондове на МВР;

2. три календарни дни - при спешно искане за информация, която може да бъде получена от други държавни органи или органи на местното самоуправление, от юридически или физически лица ;

3. седем календарни дни за всички други искания.

(2) Сроковете по ал. 1 започват да текат от получаване на искането.

(3) Когато за достъп до исканата информация съгласно националното законодателство се изисква разрешение от компетентен орган на съдебната власт, тя се предоставя след получаване на такова разрешение. В тези случаи единното звено за контакт в МВР предприема необходимите действия и незабавно уведомява компетентните органи на молещата държава членка за причините и продължителността на очакваното забавяне, както и за последващото развитие по случая.

(4) При необходимост от допълнителни разяснения и уточнения във връзка с поисканата информация, единното звено за контакт в МВР уведомява компетентните органи на молещата държава членка. Сроковете по ал. 1 спират да текат от момента на получаване на искането за допълнителни разяснения и уточнения до тяхното предоставяне от компетентните органи на молещата държава членка.

Чл. 114. При предоставяне на информация пряко до правоприлагащ орган в държава членка, единното звено за контакт в МВР изпраща копие от информацията на единното звено за контакт на молещата държава членка. Копие от информацията може да не бъде предоставяно на единното звено за контакт в молещата държава членка, когато:

1. това би затруднило текущо изключително чувствително разследване, за което обработването на информация изисква подходящо ниво на поверителност;
2. информацията е необходима във връзка с предотвратяване, разкриване и разследване на терористични престъпления, при които няма извънредни ситуации или ситуации на управление на кризи;
3. може да бъде застрашена безопасността на физическо лице.

Чл. 115. (1) Предоставяне на информация може да бъде отказано от единното звено за контакт в МВР, когато:

1. исканата информация не е налична;
2. искането за информация не отговаря на изискванията по чл. 110, т. 1 и чл. 111;
3. за предоставянето на информацията не е издадено разрешение от компетентен орган на съдебната власт, когато такова се изисква;
4. исканата информация представлява лични данни, извън обхвата на определените съгласно раздел Б от приложение II към Регламент (ЕС) 2016/794;
5. исканата информация представлява лични данни, които са неточни, непълни или вече не са актуални;
6. има обективни основания да се счита, че предоставянето на исканата информация:
 - а) противоречи или може да навреди на съществените интереси, свързани с националната сигурност;
 - б) може да застраши текущо разследване на престъпление или безопасността на физическо лице;
 - в) може да доведе до непропорционално засягане на защитени от закона интереси на юридическо лице;
7. информацията е свързана с престъпление, за което по закон е предвидено наказание лишаване от свобода за срок до една година или друго по-леко наказание;
8. информацията е за деяние, което не съставлява престъпление съгласно националния закон;

9. информацията е получена от друга държава членка или от трета държава и тази държава членка или трета държава не е дала съгласието си за предоставянето на информацията.

(2) Отказите по ал. 1 могат да се отнасят за цялата или за част от поисканата информация.

(3) Единното звено за контакт в МВР уведомява единното звено за контакт или компетентния правоприлагащ орган на молещата държава членка за отказа на искането за информация в сроковете по чл. 113, ал. 1, като посочва основанията за това.

(4) Отказите на искания за информация, мотивите за тези откази, исканията за разяснения или уточнения и разясненията или уточненията, посочени в чл. 113, ал. 4, както и всяка друга комуникация, свързана с исканията за информация, подадени до единното звено за контакт на друга държава членка, се предават на езика, на който е подадено искането.

Чл. 116.(1) Единното звено за контакт в МВР и компетентните правоприлагащи органи чрез единното звено, могат да предоставят по собствена инициатива всяка налична информация на единните звена за контакт или на компетентните правоприлагащи органи на други държави членки, когато има обективни основания да се счита, че тази информация може да е от значение за целите на предотвратяването, разкриването или разследването на престъпления в тези държави членки.

(2) Когато информацията по ал. 1 е за престъпления, определени в чл. 36, ал. 3 от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест, единното звено за контакт в МВР и компетентните правоприлагащи органи са длъжни да я предоставят на единните звена за контакт или на компетентните правоприлагащи органи на други държави членки, освен в случаите по чл. 115, ал. 1, т. 3 и 6.

(3) При предоставяне на информация по собствена инициатива на компетентния правоприлагащ орган на друга държава членка, единното звено за контакт в МВР изпраща копие от информацията на единното звено за контакт на тази друга държава членка. Копие на информацията може да не бъде предоставено в случаите по чл. 114, т. 1-3.

(4) Предоставяната информация по собствена инициатива до единното звено за контакт на друга държава членка се извършва на един от официалните езици, нотифицирани от съответната държава членка за целите на обмена на информация.

Чл. 117. (1) Единното звено за контакт в МВР и компетентните правоприлагащи органи чрез единното звено, могат да подават искания за информация пряко до компетентния правоприлагащ орган на друга държава членка.

(2) Исканията по ал. 1 се придружават съответно с копие до единното звено за контакт на замолената държава членка.

(3) Копие от направените искания по предходните алинеи може да не се предостави в случаите по чл. 114, т. 1-3.

Чл. 118. (1) При подаване на искания или предоставяне на информация съгласно този раздел, единното звено за контакт в МВР и компетентните правоприлагащи органи след оценка във всеки конкретен случай, изпращат копия от исканията и информацията на Европол, доколкото обменът на информация се отнася до престъпления, попадащи в обхвата на целите на Европол и не са налице основанията по чл.7, парагр. 7 от Регламент (ЕС) 2016/794 .

(2) При предоставяне на копия от исканията и информацията на Европол се посочват целите на обработването на информацията и всички евентуални ограничения за това обработване съгласно член 19 от Регламент (ЕС) 2016/794.

Чл. 119. Организацията на дейността на единното звено за контакт в МВР, включително относно въвеждането и функционирането на единна електронна деловодна система се определят с Вътрешни правила, утвърдени от министъра на вътрешните работи.“

§ 11. В чл. 125а, ал. 2 се създава изречение трето:

„В случаите, когато документите по ал. 1 се издават в производство по извършване на вътрешна административна услуга, не е необходимо искане от заинтересовано или упълномощено от него лице.“

§ 12. В чл. 132, ал. 2 след думите „представя документите, свързани с промяната“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на документи, удостоверяващи обстоятелства, вписани в търговския регистър“.

§ 13. В чл. 163 се създават ал. 4 и 5:

„(4) Държавните служители, заемащи младши изпълнителски длъжности, след придобиване на образователно-квалификационна степен на висшето образование „бакалавър“ в Академията на Министерството на вътрешните работи, в различна от редовна форма на обучение, по специалности „противодействие на престъпността и опазване на обществения ред“ или „пожарна и аварийна безопасност“, могат да бъдат преназначавани на изпълнителски длъжности без провеждане на конкурс, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 164, ал. 6.

(5) Държавен служител може да бъде преназначен без конкурс на по-висока по вид длъжност, ако е заемал след спечелен конкурс длъжност в рамките на по-високия вид, отговаря на изискванията за заемане на длъжността и успешно е завършил съответната професионална подготовка. Редът за преназначаване се определя с наредбата по чл. 164, ал. 6.“

§ 14. Създава се чл. 180а:

„Чл. 180а. (1) Индивидуалната основа месечна заплата на държавните служители по 142, ал. 1, т. 2 може да надвишава с до 50 на сто максималния размер на основната месечна заплата за съответното ниво и степен, определена с наредбата по чл. 67, ал. 3 от Закона за държавния служител.

(2) Редът и начинът за определяне на конкретния размер на индивидуалните основни месечни заплати на служителите по ал. 1 се определя с акт на министъра на вътрешните работи.“

§ 15. Член 181а, ал. 1 се изменя така:

„Чл. 181а. (1) При служебна необходимост министърът на вътрешните работи или определени от него длъжностни лица могат да командирова временно служителите на МВР да изпълняват задълженията си в друго населено място.“

§ 16. В чл. 190, ал. 1 след думите „двегодишна възраст“ се поставя запетая и се добавя „за отглеждане на дете до 8-годишна възраст от бащата (осиновителя)“.

§ 17. В чл. 192 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 2 се изменя така:

„2. обявяване на благодарност с парична награда;“

2. В ал. 4 след думата „награждаване“ се поставя запетая и се добавя „размерите“.

§ 18. В чл. 194 ал. 2 се изменя така:

„(2) Дисциплинарни нарушения са деянията по чл. 199, ал. 1, чл. 200, ал. 1, чл. 201, ал. 1, чл. 202, ал. 1 и чл. 203, ал. 1.“

§ 19. В чл. 198 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Маловажно е нарушението по чл. 199 и 200, при което отклонението от изискванията е незначително.“

2. В ал. 3 изречение второ се заличава.

§ 20. В чл. 199 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 1 се отменя.

2. В ал. 2 изречение второ се заличава.

§ 21. В чл. 200 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 1 се отменя.

2. В ал. 2 изречение второ се заличава.

§ 22. В чл. 201 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 1 се отменя.

2. В ал. 2 изречение второ се заличава.

§ 23. В чл. 203, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 10 се отменя.

2. Точка 11 се изменя така:

„11. извършване на дисциплинарно нарушение по чл. 199 - 201, довело до уронване на престижа на службата;“.

§ 24. В чл. 205 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 изречение второ се заличава.

2. Създава се ал. 8:

„(8) Сроковете по ал. 6 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест.“

§ 25. В чл. 206, ал. 2 думите „вида и“ се заличават.

§ 26. В чл. 214 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 след думата „фактическа“ съюзът „и“ се заменя с „или“.

2. В ал. 4 след думите „задържане под стража“ съюзът „или“ се заличава, поставя се запетая и след думите „домашен арест“ се добавя „или постановено от прокурор „задържане до 72 часа“.

3. В ал. 7 след думите „задържане под стража“ съюзът „или“ се заличава, поставя се запетая и след думите „домашен арест“ се добавя „или постановено от прокурор „задържане до 72 часа“.

4. Създава се ал. 9:

„(9) Отстраняването от длъжност по ал. 1 и 4 влиза в сила от датата на издаването на заповедта.“

§ 27. Създава се чл. 230а:

„Чл. 230а. При прекратяване на служебното правоотношение служителя подписва декларация за конфиденциалност по образец, утвърден с наредбата по чл. 226, ал. 6, с която се задължава да не използва в частен интерес информация, получена при изпълнението на правомощията или задълженията му по служба, една година след прекратяването.“

§ 28. В чл. 249, ал. 9, т. 5 след думата „министерството“ се добавя „или движими културни ценности за нуждите на Музея на МВР“.

§ 29. Създава се чл. 256а:

„Чл. 256а. Директорът на ГДБОП или оправомощени от него длъжностни лица издават заповеди по чл. 3, параграф 1 и решения по чл. 4, параграф 4, изречение второ, чл. 5, параграф 4 и параграф 6, изречение първо и параграф 7, изречение второ от Регламент (ЕС) 2021/784, които подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от получаването им от заинтересованите лица.“

§ 30. Създава се чл. 266а:

„Чл. 266а. (1) За неизпълнение на задълженията по Регламент (ЕС) 2021/784 на доставчик на хостинг услуги се налага имуществена санкция в размер, както следва:

1. за неизпълнение на задължението по член 3, параграф 3 - от 1000 лв. до 5000 лв.;
 2. за неизпълнение на задължението по член 3, параграф 6 - от 200 до 1000 лв.;
 3. за неизпълнение на задължението по член 4, параграф 2 - от 1000 лв. до 5000 лв.;
 4. за неизпълнение на задължението по член 4, параграф 7 - от 1000 лв. до 5000 лв.;
 5. за неизпълнение на задължението по член 5, параграфи 1 - 3 - от 1000 лв. до 5000 лв.;
 6. за неизпълнение на задължението по член 5, параграф 5 - от 1000 лв. до 5000 лв.;
 7. за неизпълнение на задължението по член 5, параграф 6, изречение второ - от 1000 лв. до 5000 лв.;
 8. за неизпълнение на задължението по член 6 - от 1000 до 5000 лв.;
 9. за неизпълнение на задължението по член 7, параграф 1 - от 200 до 1000 лв.;
 10. за неизпълнение на задължението по член 7, параграф 2 или при изпълнението му в нарушение на изискванията, посочени в чл. 7, параграф 3 - от 200 до 1000 лв.;
 11. за неизпълнение на задължението по член 10 - от 200 до 1000 лв.;
 12. за неизпълнение на задължението по член 11, параграфи 1 и 2 - от 200 до 1000 лв.;
 13. за неизпълнение на задължението по член 11, параграф 3 - от 1000 до 5000 лв.;
 14. за неизпълнение на задължението по член 14, параграф 5 - от 3000 до 10 000 лв.;
 15. за неизпълнение на задължението по член 15, параграф 1 - от 200 до 1000 лв.;
 16. за неизпълнение на задължението по член 17, параграф 4 - от 500 до 3000 лв.
- (2) На доставчик на хостинг услуги, който извърши или допусне извършването на повече от две нарушения по ал. 1, т. 1, се налага имуществена санкция в размерите по чл. 18, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2021/784.“

§ 31. Създава се чл. 267а:

„Чл. 267а. (1) Актовете за установяване на нарушенията по чл. 266а се съставят от органи на МВР, оправомощени от директора на ГДБОП.

(2) Наказателните постановления се издават от директора на ГДБОП или от оправомощени от него длъжностни лица.

(3) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

§ 32. В Допълнителните разпоредби се създава § 1а:

„§ 1а. По смисъла на глава пета, Раздел II:

1. „Компетентни правоприлагащи органи“ са органите, които по силата на националното законодателство са оправомощени да предотвратяват, разкриват или разследват престъпления и да предприемат мерки на държавна принуда в контекста на тези правомощия или всеки орган, който участва в съвместни структури, създадени между две или повече държави членки с цел предотвратяване, разкриване или разследване на престъпления.

2. „Информация“ е всяко съдържание, отнасящо се до едно или повече физически или юридически лица, факти или обстоятелства от значение за компетентните правоприлагащи органи за целите на изпълнението на техните задачи съгласно националното право за предотвратяването, разкриването или разследването на престъпления.

Допълнителни разпоредби

§ 33. Този закон:

1. Предвижда мерки по прилагането на Регламент (ЕС) 2021/784 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2021 година относно справянето с разпространението на терористично съдържание онлайн (ОВ, L 172 от 17 май 2021 г.), Регламент (ЕС) 2019/817 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 година за създаване на рамка за оперативна съвместимост между информационните системи на ЕС в областта на границите и визите и за изменение на регламенти (ЕО) № 767/2008, (ЕС)2016/399, (ЕС) 2017/2226, (ЕС) 2018/1240, (ЕС) 2018/1726 и (ЕС) 2018/1861 на Европейския парламент и на Съвета и на решения 2004/512/ЕО и 2008/633/ПВР на Съвета (ОВ, L 135 от 22 май 2019 г.), Регламент (ЕС) 2019/818 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 година за създаване на рамка за оперативна съвместимост между информационните системи на ЕС в областта на полицейското и съдебното сътрудничество, убежището и миграцията и за изменение на регламенти (ЕС) 2018/1726, (ЕС) 2018/1862 и (ЕС) 2019/816 (ОВ, L 135 от 22 май 2019 г.) и Регламент (ЕС) 2024/982 на Европейския парламент и на Съвета от 13 март 2024 година за автоматизираното търсене и обмен на данни за целите на полицейското сътрудничество и за изменение на решения 2008/615/ПВР и 2008/616/ПВР на Съвета и регламенти (ЕС) 2018/1726, (ЕС) 2019/817 и (ЕС) 2019/818 на Европейския парламент и на Съвета (Регламент Прюм II, ОВ L от 5 април 2024 г.) .

2. Въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2023/977 на Европейския парламент и на Съвета от 10 май 2023 година относно обмена на информация между правоприлагащите органи на държавите членки и за отмяна на Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета (ОВ L 134 от 22 май 2023 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 34. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (Обн. ДВ. бр.109 от 2007 г., изм. бр.69 и бр.94 от 2008 г., бр.22, бр.35, бр.42, бр.82 и бр.93 от 2009 г., бр.16, бр.80 и бр.97 от 2010г., бр.9 и бр.100 от 2011 г., доп. бр.38 от 2012 г., изм. и доп. бр.15, бр.30, бр.52, бр.65 и бр.71 от 2013 г., бр.53 от 2014 г., бр.14, бр.24 и бр.61 от 2015 г., бр.15, бр.101, бр.103 и бр.105 от 2016 г., бр.103 от 2017 г., бр.7, 27, бр.55, бр.56 и бр.88 от 2018 г., бр.7, бр.17, бр.94 и бр.99 от 2019 г., доп. бр.51 от 2020 г., изм. бр.67 и бр.84 от 2023 г., изм. и доп. бр.18 и бр.70 от 2024 г.), се правят следните изменения:

1. В чл. 42ж:

а) в ал.1:

аа) създава се нова точка 5:

„5. Главна дирекция ”Гранична полиция“ на Министерството на вътрешните работи;”;

бб) досегашните точки 5, б и 7 стават съответно 6, 7 и 8.

б) в ал. 4 думите „по ал. 1, т. 2 - 7“ се заменят с „по ал. 1, т. 2 - 8“;

2. В чл. 42з, ал. 4 и ал. 8 думите „чл. 42ж, ал. 1, т. 2 - 7“ се заменят с „чл. 42ж, ал. 1, т. 2 - 8“.

§ 35. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 45 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. - бр. 23 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г., бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г., бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г., бр. 28, 51, 62 и 69 от 2020 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2020 г. - бр. 101 от 2020 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 и 32 от 2022 г., бр. 58 и 84 от 2023 г. и бр. 41 от 2024 г.), в чл. 301, ал. 3 думите „по чл. 14, ал. 2, т. 8“ се заменят с „по чл. 14, ал. 2, т. 3 и 8“.

§ 36. (1) До 1 март всяка година Министерството на вътрешните работи предоставя на Европейската комисия статистически данни за обмена на информация с други държави членки съгласно глава пета, Раздел II, извършен през предходната календарна година.

(2) Статистическите данни по ал. 1 обхващат:

1. броя на исканията за информация, подадени от единното звено за контакт в МВР;

2. броя на исканията за информация, получени от единното звено за контакт и в МВР и броя на исканията за информация, на които е предоставен отговор (спешни и неспешни искания, държави членки заявители);

3. броя на отказите на исканията за информация (основания за отказ, държави членки заявители);

4. броя на случаите, в които е налице отклонение от сроковете за предоставяне на информация, за да се получи разрешение от орган на съдебната власт (държави членки заявители).

§ 37. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в Държавен вестник, с изключение на § 14, който влиза в сила от 01.01.2025 г.